

[Poul Hansen.]

efterbetalte Søfolkene den Hyre, de har tjent mindre ved at sejle under fremmed Flag og i fremmed Fart, for derved at skabe Basis for, at Sømandene nu ved Hjemkomsten kunde ordne en Del af deres Forhold med Hensyn til Laan, Kontingent til Arbejdsløshedskassen o. lign. Jeg peger i denne Forbindelse paa, at ogsaa Spørgsmaalet om Skat maa ordnes betryggende og snart, saadan at vore Søfolk, der vender hjem, ved, hvad de har at rette sig efter. Jeg føjer til, at det maa ordnes sammen med de andre nævnte Spørgsmaal paa en saadan Maade, at Sømandene kan være tjent med det, og vi andre kan være det bekendt.

Efter § 7 bemyndiges Søfartsministeren til at fritage Enker eller andre efterladte for Tilbagebetaling af de her omtalte Laan, ligesom man i de Tilfælde, hvor hel eller delvis Tilbagebetaling har fundet Sted, f. Eks. ved Fratrækning i de udbetalte Erstatninger, kan tillade, at disse Beløb tilbageføres. Det hilser jeg med Tilfredshed.

Jeg betragter det som en Selvfølge, at der ved Udnævnelsen af Fondens Bestyrelse tages tilbørligt Hensyn ogsaa til Søfolkens Mandskabsorganisationer.

Jeg tilsiger mit Partis velvillige Støtte til Lovforslagets Gennemførelse og haaber, at det Minde, der herved sættes vore døde Søfolk, maa efterfølges af de ønskede og tiltrængte Forbedringer for de levende Søfolk som en Slutsten paa dette Lovgivningsarbejde, der har til Hensigt at sige Sømandstanden Tak for god Indsats i saavel Krig som Fred.

Kastrup Olsen: Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige velvillig Støtte til dette Lovforslags snarlige Gennemførelse her i Tinget.

Det er ganske klart, at en Fond som den, der her er Tale om, i høj Grad tiltrænges. Hvad der i særlig Grad glæder mig er Lovforslagets § 7, hvorefter der aabnes Mulighed for, at de Enker, der har tilbagebetalt en Del af de Laan, som de har maattet optage hos Staten paa den Tid, Manden har været fraværende, kan faa deres Penge refunderet. Det er nemlig saadan, at de Enker, der her er Tale om, er Enker efter Søfolk, som har sejlet paa den anden Side Spærringen, altsaa de Frihedskæmpere, kan man sige, de Danmarks Soldater, der har ydet mest til Danmarks Befrielse. Hvis ikke der var kommet en Mulighed for, at de kunde blive fritaget for at tilbagebetale disse Penge, vilde de være blevet stillet væsentlig daarligere end Enkerne efter de søfarende, der har sejlet paa denne Side Spærringen.

Jeg hilser Lovforslaget med Glæde, men jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at jeg tror, at de Midler, der her stilles til Raadighed, er alt for faa. Jeg forstaar, og da navnlig paa den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Poul Hansen, at det kun er Renterne af denne Fond, der skal betales til de Formaal, der her er nævnt. Jeg kan ikke se, at man herved faar saa store Midler til Raadighed, at det kan komme til at betyde en virkelig Lettelse, en virkelig Aflastning af Byrden for de søfarendes Enker. Jeg haaber, det maa blive saadan, at man maa tage af Fondens Midler, for hvis det ikke bliver Tilfældet, er det kun en ganske ringe Hjælp, de søfarendes Enker, i det hele taget de søfarende, kan faa fra denne Fond, selv om der naturligvis vil komme en Del Penge ind ved de Tilbagebetalinger, som de hjemvendte Søfolk yder paa de Laan, deres Hustruer har faaet i den Tid, de var borte.

Jeg skal imidlertid afholde mig fra at stille noget Ændringsforslag eller anmode om Udvalgsbehandling. Jeg vil blot udtrykke Haabet om, at den kommende Rigsdag vil vise sig mere rundhaandet og mere large over for Søfolkene og deres efterladte. Jeg mener, det er i høj Grad tiltrængt.

Jeg tilsiger altsaa mit Partis Støtte til en velvillig Behandling af Lovforslaget, men naar dette er sagt, kan jeg ikke tilbageholde en Beklagelse af, at det Lovforslag, som den højtærede Handelsminister omtalte i sin Forelæggelsestale, ikke er blevet til noget. Jeg tænker her paa, at den højtærede Handelsminister oplyste, at han havde stillet Forslag om, at der ved Lovgivning skulde tilsikres de Søfolk, der har sejlet paa den anden Side af Spærringen, en Udligning mellem den Løn, de har tjent i engelsk Tjeneste, og den, de vilde have tjent, hvis de havde sejlet i danske Skibe. Som det vil være det høje Ting bekendt, skete der den 9. April blandt mange andre Ulykker det, at en hel Del af vore Skibe, næsten en Trediedel af vor Handelsflaade, kom paa den anden Side af Spærringen. Men der skete ogsaa det glædelige, at vore Søfolk med det samme alle som een Mand meldte sig til de Allieredes Tjeneste og derved blev, som jeg sagde før, Danmarks første og dygtigste Soldater.

Der blev for at opretholde de søfarendes Hjem indstiftet en Laaneordning, som gjorde det muligt for de tilbageværende at opretholde i nogenlunde Grad den Levestandard, de var vant til. Og nu kommer vi saa til dette, at Søfolkene kommer hjem. Jeg ved jo, at i de 5 lange Aar, de var der-